

monerer med Bygningen ud til Frue Kirkeplads, og det nytter derfor ikke at forlange en Bygning til Krystalgade, der skulde harmonere med Bygningerne ud til Fiolstræde. Jeg hynder og anerkjennder Bibliotheksbygningen, men jeg er bange for, at man let kunde lade sig bestemme af, at man der har faaet en Bygning, der tilfredsstiller sit Formaal, og nu med en vis Begejstring vilde have, at der skulde komme noget lignende, og at man maaskee for at faae dette lignende kunde tilsidebesætte andre vigtige Hensyn. Jeg for min Deel anbefaler derfor at blive staaende ved oven, som den er, og ikke at vedtage det Endringsforslag, der gaaer ud paa at aabne en Konkurrence.

Ploug: Jeg skal blot tillade mig et Par korte Bemærkninger med Hensyn til den sidste ærede Talers Foredrag. Det er fuldkommen rigtigt, at Konkurrencen, ibet den bindes til en bestemt Sum, ogsaa bindes til de forudgaaende Forhandlinger; men dermed er slet ikke givet, at den paa nogen Maade behøver at være bunden til Andet end de reent almindelige Fordringer, der stilles til enhver ny Bygning, saasom at der skal bruges et vist Gladerum, at Belysningen skal være af en vis Art, og at Værelserne skulle være beliggende paa en vis bekvem Maade, saaledes at Arbejdslokalerne og Opstillingslokalerne ikke fjernes for langt fra hinanden; men det er ganske almindelige Fordringer, og i det Dieblil, man forlader den givne Tegning, har man ikke videre Nytte hverken af Udførelsen i Detail eller af de Overflag, der allerede ere foretagne. Der behøver ikke at stilles Andet end denne almindelige Opgave, og den Sum, der til saadanne Byggeforetagender omtrentlig anslaaes, kan ikke saaledes begrænses paa Daler og Skilling. Naar man ikke stiller Andet end disse almindelige Fordringer, saa vil Konkurrencen kunne bevæge sig fuldkommen frit. Den ærede Taler synes ogsaa at indrømme Kunsten vel Eddet, naar han kun vil indrømme den Bygningens Yderside. Bygningskunstens Opgave er netop at tilfredsstille de forskellige Fordringer, der gjøres til de forskellige Bygninger, og at tilfredsstille dem paa den billigste og bekvemteste Maade, og det Indre er da ligesaa godt under-

kastet Kunstens Regler og Love som det Ydre.

Naar nu den ærede Taler meente, at Facaden til Krystalgaden ikke vilde være lang nok for en tilstrækkelig Bygning, saa har han veri Ret; naar man kun vil bygge en lang Bygning til Krystalgaden, saa vil den ikke være stor nok, og maaskee ogsaa ubequem; men hvad skulde der være i veien for at trænge ind i Rummet med en mindre Fløi? Man har i et af de foreliggende Projekter villet føre en Fløi ind i Gaarden; der kunde jo føres to eller tre Fløie ind, og imellem disse Fløie kunde der da tilveiebringes Plads til det glasdækkede Opstillingslokale, der efter vore Klimatiske Forhold vilde være meget hensigtsmæssigere end den indeluktede Gaard, som medfører store Ulemper og vil medføre store Reparationsomkostninger.

Naar den ærede Taler endelig meente, at man ikke vilde kunne bringe Harmoni imellem Universitetets forskellige Bygninger, saa maa jeg forsaavidt give ham Ret, som der ikke er Harmoni imellem den egentlige Universitetsbygning og Bibliotheksfløien; men deraf følger virkelig ikke, at man ved at opføre en Bygning i atter en tredie Stil og stille den paa en saadan Maade, at den ikke kommer til at stemme med nogen af de andre, skal gjøre det umuligt at komme Harmonien nærmere; og at man kan komme Harmonien meget nærmere end ved det foreliggende Projekt, anseer jeg for afgjort. Derfor skal jeg for mit Vedkommende fastholde Forslaget og anbefale det til Thingets Velvillie.

Glausen: Med Hensyn til den ærede Ministers Erindringer skal jeg kun bemærke, at jeg ikke har overseet, at han har yttret sig imod at være bunden ved den foreliggende Plan; men naar det er saa, at han anseer sig bunden til denne Plan, saa forekommer der mig at være end større Opfordring til ikke at blive staaende ved den, men til at aabne en Konkurrence. Ved det æsthetiske Hensyn, som den ærede Minister lægger saa stærk Vægt paa at man bør være paa en Maade foreffset i Bygningstegningen — skal jeg dog tilføie, at det ikke for mig er det Afgjørende. Hvad der er det Afgjørende for mig, er, som jeg har fremhævet, at jeg troer, at man ikke skal for-